

Definicja terenów zieleni biocenotycznej
(autor: mgr Stefan Gawroński Instytut Botaniki UJ)

Tereny zieleni biocenotycznej położone są w obszarach zurbanizowanych (w granicach administracyjnych miast i obszarach o zwartej zabudowie). Porośnięte są przez zbiorowiska roślinne naturalne (np. fragmenty grądów, łągów, borów), półnaturalne (np. łąki wilgotne i świeże, murawy kserotermiczne, torfowiska, szuwary, zbiorowiska roślinności wodnej i bagiennej), synantropijne (zbiorowiska ruderalne), lub porośnięte są zaprojektowaną zielenią odpowiadającą w/w zbiorowiskom roślinnym. Tereny zieleni biocenotycznej cechuje bogactwo występujących w nich rodzimych gatunków organizmów. Pełnią w ekosystemach obszarów zurbanizowanych kluczowe funkcje dla zachowania równowagi środowiska przyrodniczego tych obszarów.

Tereny zieleni biocenotycznej obok naczelných funkcji przyrodniczych służą mieszkańcom przede wszystkim jako miejsca rekreacji kontemplacyjnej, edukacji i kontaktu z naturą, oraz badaniom naukowym.